

Слово редактора

Ким є людина без кохання - кораблем з розірваним вітрилом, птахою із зламаним крилом в чужім краю, поетом, що згубив рифму, самотнім пілігримом, який заблукав на півдорозі між життям та вічністю...

Скільки слів сказано про це високе почуття, скільки поезій написано та все таки пояснити це почуття ніхто не зможе, хтось ототожнює його із прив'язаністю, а хтось із захопленням... Та всі напевно погодяться в тому, що кохання – це дійсно велика сила, яка змінює людей, їхні погляди, вміння бачити оточуючий світ децю в іншому ракурсі.

Про велике і щире кохання мріють усі та зустрічається воно не часто чи не вчасно, інколи ми просто його пропускаємо, а потім про це шкодуємо.

То ж будьте закохані і закохані по справжньому та назавжди. Бережіть своє КОХАННЯ!!!

Оксана Багрій

У цьому номері:

Ви дізнаєтеся більше про Берлінський міжнародний кінофестиваль.

І якого ж кольору кохання – результати опитування, яке проходило на факультеті.

Новини факультету: третій курс відсвяткував Екватор.

Як святкують День Святого Валентина у різних країнах та які подарунки дарують, також у цьому номері.

ЕКВАТОР

або не зрадь традиціям!!!

Молодь не любить сумувати. Найдавніша і найстійкіша студентська традиція - свято кожного дня!!!

Взагалі, історія студентських традицій бере свій початок від часу заснування найстарішого у Європі Болонського університету 1088 року. Хоча, студенти, чи як їх називали у Середньовіччі, спудеї, з'явилися набагато раніше за університети. І, відповідно, їх навчання виглядало зовсім по-іншому, аніж наше. Поодинці чи групами молоді люди, котрі вирішили присвятити себе наукам, вешталися від міста до міста, шукаючи знаменитостей у надії розкрутити їх на розумні думки, взяти у них кілька лекцій, а то й віднайти собі учителя, якщо вже дуже пощастить. Отак мандруючи, вони складали пісні і вірші, а оскільки були людьми грамотними, то усе це записували, у результаті чого у літературі маємо цілий розділ поезії вагантів.

Проте повернемося безпосередньо до сьогоднішнього дня. Так, найсерйознішими студентськими святами є посвята, випускний і екватор... Святкується екватор, мабуть, з часів появи перших давньоримських спудеїв. Із цього приводу кожен вищий навчальний заклад має свої особливості святкування.

Взагалі, екватор - символічний перевал через половину терміну навчання. 2,5 роки студентства даються уже взнаки: за спиною мінімум чотири семістри, курсова, граніту науки згризено немало, залікова книжка наполовину заповнена. Студ уже знає, що таке життя взагалі і студентське зокрема, і з чим усе це їдять. Смак до святкувань, відповідно, загострений. Тому екватор зазвичай відзначають із широким розмахом. Не відступати від багатовікових традицій вирішили і студенти Україно-нідерландського факультету, а зокрема групи МЕУН-31. Перш за все, кілька слів хотілося б сказати про підготовку до свята. Те, з яким «інтузіазмом» та серйозністю наші одногрупники бралися за вирішення тих чи інших робочих моментів, пов'язаних з підготовкою до свята було більш чим блискучим (не перебільшую!!!). Отож, 10 лютого рівно о 18.30 усі ми зібралися за святковим столом у ресторані «Тропік». Гулянка розпочалася з традиційного першого тосту: «За нас!!!», а далі пішло-поїхало... Атмосфера свята одразу зафіксувалася на найвищому можливому рівні. Максимум спілкування, максимум танцюльок та позитивних емоцій! Такого результату вдалося досягти, мабуть, за рахунок хорошої музики, вдалої організації та присутності усієї групи на святкуванні!!!!!!! Коли о 1.30 музиканти закінчили свою роботу, ніхто і не думав розходитись. Було прийняте колективне рішення

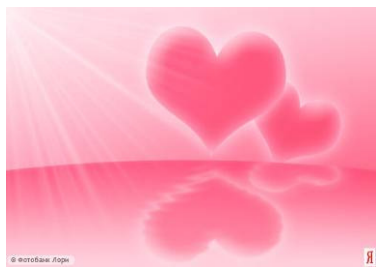
«переконати артистів» продовжити їхню діяльність після чого гульня продовжилась з новим запалом...

У тому, що студенти МЕУН-31 виконали свій обов'язок перед історією, можна було переконатися в понеділок 11 лютого☺. Тому, рідні одногрупники, поки можна спати спокійно рівно до того часу, коли знову прийде зашипати свій авторитет перед багатовіковими студентськими традиціями!!!

*Підготувала
Інна Думанська*

Колір кохання

Колір пристрасті, колір ніжності, колір чекання, колір розлуки і колір близькості – це все колір кохання.

Кажуть, що справжнє, сильне і чисте почуття має не лише свій колір, але й смак, запах, має свою мелодію, свої особливі акорди, які звучать у серці кожного разу, коли хочеться огорнути

своєю безмежною любов'ю весь світ.

У День Святого Валентина, коли на Україно-нідерландському факультеті панував справді романтичний настрій, коли у повітрі витали нотки щирих привітань і побажань, коли кожен занурювався у чарівну атмосферу любові, ми вирішили дізнатися, якого кольору, на думку наших студентів, кохання, бо ж відомо, що кожна людина – особлива, кожна окрема особистість здатна кохати по-своєму, відчувати по-своєму і, звісно, уявляти по-своєму.

То який ж він, колір справжнього почуття? Більшість опитаних одногосно ствердили, що колір кохання – червоний. Цей колір – фаворит у асоціаціях людей із сильним, всепоглинаючим та пристрасним почуттям. Казали, що кохання темно-червоне або ж яскраво-червоне. На запитання : «А чому саме червоне?», можна було почути просту і водночас глибоку відповідь: « Як чому? Стандартно. Інакше бути не може!». Вважається, що саме червоний колір, колір троянд, які переважно дарують хлопці своїм коханим, є беззаперечним символом Дня Святого Валентина. Згідно античної легенді, з'явилися вони завдяки грецькій богині любові і краси Афродіті, яка, поспішаючи до свого Адоніса, наступила на кущ білих троянд, і її божественна кров пофарбувала їх в червоний колір. Справді, у наших студентів колір троянд, вина, пристрасті, колір крові і вогню почуття – це червоний колір кохання. Пригадує слова талановитого і всебічнообдарованого, свого улюбленого дизайнера Валентіно, який стверджував, що у червоного кольору є більш ніж 30 відтінків, які можуть одинаково красиво пасувати усім жінкам. Виходить, що у кохання також може бути біля 30 різних відтінків? Хм, цікава дефініція – відтінок кохання...

Хтось стверджував, що у кохання є три кольори – червоний, білий і ще трішки чорний. Червоний – то любов, а чорний – то журба... Ось такою може бути вона,

мозаїка кохання – поєднання трьох стихій- любові, журби і смутку.

Дехто казав, що насправді кохання має зелений колір – колір весни, молодості, колір пробудження природи і усього живого. А ще колір спокою. І справді, інколи саме любов може бути тією єдиною панацеєю, яка заспокоїть втомлену і розбурхану душу.

Неординарною і, без сумніву, екстравагантною відповіддю на наше запитання була така: кохання насправді чорного кольору. Це колір жінки негроїдної раси. Кохання асоціюється із темною жінкою-негритянкою. Любов – це тільки справжня любов, притаманна чорним людям...No comments.

Ще ми почули, що кохання має колір пристрасті. І коли закохуєшся, то перед очима не виникає якийсь кольоровий образ, а просто обличчя коханої людини, її усмішка, харизма тощо. Але ж який він, колір пристрасті? Мабуть, для кожного свій. Або ж пристрасть взагалі не має кольору. Пристрасть є пристрасть.

Одна людина сказала, що кохання прозоре, його неможливо ні побачити, ні зловити, а тільки відчуті. Кохання не має кольору. І навпаки, багато хто зі студентів погоджувалися, що кохання – різнокольорове, воно може вигравати усіма барвами веселки. Казали, правда, що інколи кохання сумне або ж нерозділене, тому воно безбарвне. Але ж можна взяти у руки краски і все швиденько розмалювати у найяскравіші кольори палітри. Наше життя постійно потребує насичених фарб. Так само і любов. Вона будується за схожими принципами.

А ще ми почули, що кохання – смугасте. Або ж кохання – чорно-біле, як старе кіно. Влучно, чи не так? Ще для когось кохання має колір призахідного сонця. When the sun goes down...

А ось наша однокласниця завжди вважала, що кохання...воно таке в горошок....Можливо, таке, як плаття місис Кеннеді чи часів Мерлін Монро.

А для мене чомусь кохання завжди було білосніжним...Білосніжним, як перший сніг, що тільки-тільки випав і ще не встиг забруднитися і...розтанути. Кохання сніжно-біле, тому що ніжне, невинне і надзвичайно чисте...І сильне, як все живе. Білий колір - єдинопочаток і єдинокінець, як і кохання. Кохання білої ночі, вкритої пухнастим снігом, - це мій колір кохання...Сніжно-білий...

Отже, кохайте сильно-сильно, будьте коханими, не бійтеся виявляти свої почуття, бо, можливо, саме зараз хтось поряд так очікує на вашу взаємність.

І на завершення маленький віршик-епілог, який я знайшла на одному чудовому форумі:

В веселці кольорів достатньо, так думав я усе життя...

Не знав одного, він останній,- останній колір почуття.
Який він? Жовтий? Чорний? Синій? Блакитний, кольору заграва?

І хто у всьому світі винний, що я життя прожив й не знав???

Усе вона, вона відкрила, ті очі, що були незрячі,
вмить темряву навкруг розбила, і сталося Ч.У.Д.О.! Я
ПОБАЧИВ!!!

В веселці кольорів багато, найкраще видно на світанні,
хай кожний буде в серці мати, прекрасний колір- Цвіт
Кохання.

*Підготували
Роксолана Олійчук*

Христина Кізіма

Подарунок від Святого Валентина

Свята у свідомості людей нерозривно пов'язані з таїнством дарування. 8 Березня, Новий рік, день народження, хрестини, новосілля... Статистика стверджує, що в середньому кожна людина робить близько 35 подарунків на рік, приблизно по три подарунки на місяць. У європейських країнах люди витрачають на подарунки 4—5% свого річного бюджету, у США — 3,7%, а в Мексиці, де рівень життя нижчий, ніж у розвинених країнах, на подарунки йде понад 10% річного бюджету населення. Помічено, що жінки дарують набагато більше подарунків, ніж чоловіки, але подарунки «сильної статі» — дорожчі. Найбільше обдаровують членів сім'ї, причому на першому місці — чоловік чи дружина, на другому — діти, а потім родичі й друзі. Діти отримують у сім разів більше подарунків від батьків, ніж батьки — від дітей...

На жаль, культура дарування, якій наші предки надавали великого значення, сьогодні частково забута. Більшість співвітчизників, побачивши червоний аркуш у календарі, вирушають до магазину по черговий подарунок — банальний, «корисний» і нудний. У хід ідуть шкарпетки, рушники, статуетки.

Та є серед свят одне, яке вирізняється особливими тонкощами, — День святого Валентина. У це свято будь-яка дрібничка говорить багато про що і багато означає, оскільки це день виявлення таємних почуттів, день освідчення.

На відміну від України, де своїх історичних традицій Дня всіх закоханих не існує, в Італії 14 лютого називають «солодким днем», а головними подарунками там є шоколадки у формі серця, різноманітні печиво й цукерки. Приклад італійців наслідували й американці — колись у США закохані дарували одне одному марципани. Це був дорогий подарунок, оскільки марципан містив цукор, який коштував дуже дорого. З 1800 року завдяки використанню цукрового буряка американці налагодили виробництво карамелі. У День святого Валентина вони видряпували на червоно-білих цукерках слова кохання. У 50-ті роки цукерки вже продавалися в картонних коробках у формі серця.

«Валентинки» першими використали галантні французи, посилаючи їх у формі чотирирядкового вірша. Крім того, 14 лютого у Франції заведено дарувати білизна, романтичні подорожі, шоколадні муси, цукерки, рожеві йогурти, нарізану сердечками ковбасу, «щасливі» лотерейні квитки. Популярно саме в це свято пропонувати руку і серце. Розпивши пляшку шампанського з десертом, француз дарує коханій коробочку з «фінсай» — так званою «каблучкою на заручини».

У Голландії подарунок дамі робить чоловік — зазвичай шовкову сукню. Саме 14 лютого голландські жінки мають шанс самі запропонувати чоловіку руку й серце, а якщо він не оцінить цього гарного жесту — муситиме розщедритися на подарунок.

В Уельсі закохані перед святом вирізають із дерева ложку, прикрашають її сердечками, ключами й замковими шпаринами. Такий подарунок означає: ти

знайшов шлях до мого серця. До речі, в Англії вітають із Днем усіх закоханих не лише людей, а й улюблених домашніх тварин — коней, собак. А з подарунків найпопулярнішими вважаються м'які іграшки, особливо ведмежата Teddy.

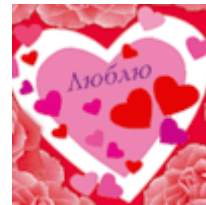
Японські чоловіки перетворили Валентинів день на своє власне свято — цього дня вони одержують від жінок різноманітні чоловічі аксесуари (лос'йони, гаманці, бритви), а також шоколад «гірі» (це «обов'язковий» шоколад, який дарують братам, колегам, друзям) і шоколад «хонмей» («шоколад із перевагою», який можна дарувати лише коханому).

Нерівноправність стосовно жінок виправляють у Японії через місяць, коли настає Білий день: ролі міняються, і подарунки отримує слабка стать.

У деяких країнах на День святого Валентина заведено не лише дарувати подарунки, а й приділяти більше уваги духовності та добродійності. Поляки, наприклад, 14 лютого відвідують Познанську метрополію, де, за переказами, містяться мощі святого Валентина та його чудотворна ікона. Багато хто сподівається, що це паломництво допоможе в коханні.

А в Німеччині святий Валентин вважається покровителем не закоханих, а душевно-хворих людей. Цього дня німці проводять у каплицях спеціальне богослужіння і прикрашають лікарні червоними стрічками.

У деяких країнах свято відзначають в інший час: в Іспанії — 1 травня, а його головними символами вважають травневе дерево й королеву краси, обрану з найпривабливіших дівчат. У Бразилії — 12 червня. У Саудівській Аравії та Ірані це свято не лише не відзначається, а й суворо заборонене.

Популярним подарунком у США є так звана «Рукавиця святого Валентина». Це подвійна рукавиця, в якій вміщуються дві руки: можна разом гуляти взимку, сидіти на лаві в парку, ковзатися, тримаючись за руки...

Подарунок на День святого Валентина не обов'язково має бути матеріальним — це можуть бути вірші чи написана вами самими пісня, спільна поїздка в який-небудь романтичний куточок за містом, улюблене кафе чи ресторан, похід у театр на прем'єру. Запрошення можна вкласти в букетик квітів або у «валентинку». Головне — бути оригінальним, уникати шаблону і зробити свято незабутнім на весь рік!

*Підготувала
Оксана Багрій*

Love is...

Love is the most beautiful feeling mankind has ever known. It fills our hearts and thoughts and deeds. It's really wonderful and strong feeling, but love is very fragile, so sometimes it needs protection. You know our love makes the world go round and we have to take care of it. This feeling needs time, efforts and imagination to make it clear, nice-smelling and blossoming. So on the St Valentine's Day we wish everyone big-big love and the best

sweethearts in the world! So, here are some definitions of love... Read and think...and love...

1. Happiness.
2. Tears.
3. A wonderful feeling.
4. A soul harmony.
5. Crazy emotions and crazy actions.
6. Consolation.
7. Mystery.
8. Modesty.
9. Respect.
10. Hope.
11. Kisses.
12. Tenderness.
13. Naiveness.
14. Treason.
15. Deception.
16. Blindness.
17. Roses and other beautiful flowers.
18. Touches.
19. Glances.
20. Waitness.
21. Appointment.
22. Dances.
23. Romantic songs.
24. Everything that we need...

Love is happiness because you can feel a great amount of positive and wonderful emotions thanks to it.

Love is tears because you can be hurt with the treason of the person you love.

Love is a soul harmony because you can live the life of your sweetheart and feel

your lover inside.

Love is crazy emotions and crazy actions because love is like a drug which you are get used to and without it you can't imagine your life.

Love is a consolation because you can be consoled by your lover and sure you can feel the support of your sweetheart.

Love is a mystery because you can never know everything about it and you can't imagine your feelings and actions in a minute.

P.S. Love is like a violin. The music may stop now and then, but the strings remain forever.

**Підготувала
Христина Кізіма**

З життя Європи Берлінале

Берлінський міжнародний кінофестиваль, який також називають *Берлінале* — щорічний кінофестиваль, що проводиться в лютому, в Берліні починаючи з 1951 року. Один з

найпрестижніших кінофестивалів Європи та світу. Має найбільшу у світі кількість відвідувачів. Нагороди називаються Золотий та Срібний Ведмідь (ведмідь — символ Берліну). Жюрі приділяє особливу увагу тому,

щоб на фестивалі були представлені фільми з усього світу Прем'єрні покази відбуваються в Палаці Берлінале, що знаходиться за адресою Площі Марлен Дітріх. Організатори Берлінського міжнародного кінофестивалю оголосили склад основного журі фестивалю, який пройде цього року з 7 по 17 лютого. Головою журі став режисер Коста-Гаврас. До складу журі також увійшли датський режисер Сюзані Бієр, французька актриса Сандрін Боннер, німецький художник-постановник Улі Ханіш («Парфумер»), німецька актриса Дайана Крюгер, звукоінженер Уолтер Марч («Апокаліпсис сьогодні»), український продюсер Олександр Роднянський і тайванська актриса Шу Кі («Міленіум Мамбо», «Перевізник»). Приїжджає на фестиваль і велика кількість журналістів. Приблизно 3 800 журналістів із 80 країн світу — нічошенько, правда? І як вони ото всі розміщуються, запитаєте ви? Ну так щоденні пресові покази відбуваються у солідному за розмірами *Berlinale Palast*, глядацький зал якого складають кілька поверхів. Дивитися зручно навіть із верхотури, куди тебе й заганяють, коли запізнишся бодай на хвилину, а чи нижні поверхи уже забито по зав'язку.

До речі, у німців із дисципліною традиційно усе гаразд — сеанси починаються вчасно, усе і всі на місці.

По закінченні показу належить бігти у прес-центр, аби зустрітися з твоями стрічки. У програмі чимало режисерських та акторських зірок. Роберт де Ніро не тільки поставив «Доброго пастиря», а й зіграв у ньому, разом із Метом Деймоном та Анжеліною Джолі. Це

історія випускника Йельського університету, який у часи Другої світової був завербований американською розвідкою. Стівен Содерберг до участі у «Доброму німцеві» залучив суперзіркового Джорджа Клуні, який зіграв роль журналіста, втягнутого в інтриги повоєнного Берліна. Клінт Іствуд із тих стариганів, чий дух перемагає плоть і вічно «рве до бою». Битву за острів Іво Джіма він уже зафільмував у «Прапорах наших батьків». Берлінальські «Листи з Іво Джіми» презентують японський погляд на події, за повідомленнями, навіть озвучені японською. Що, погодьтесь, приємно і політкоректно.

Ще один зірковий актор Джозеф Файнс зіграв роль тюремного охоронця чорношкірого борця і революціонера Нельсона Мандела (нагадаю, лідер національного опору в Південно-Африканській Республіці, потому її перший президент, представник корінного народу) у фільмі «Прощай, Бафано» Білле Аугуста. Варто очікувати — охоронець перекується під образом магічного Мандела... Французькі зірки Мішель Пікколі, Жерар Депардьє (вкупі з діточками Гійомом і Жюлі) прикрасять фільми Жака Ріветта («Не торкайся сокири») та Андре Тешіне («Свідки»).

Поки відомий тільки володар почесного «Золотого ведмеда» за визначний внесок у світове кіно. Це американський режисер Артур Пенн, який народився 27 вересня 1922 року в Філадельфії в єврейській сім'ї вихідців з Росії. Він відомий передусім фільмами другої половини 60-х років, коли склався так званий Новий Голлівуд — напрям, представникам якого вдалося

поєднати соціальний критицизм, відтворення романтичного бунтарства, що характеризувало тогочасну молодь, і традиції класичного голлівудського кіно. Картини «Погоня» (1966), «Бонні і Клайд» (1967), «Ресторан Аліси» (1970) є на сьогодні безумовною класикою.

Отже, похід на «ведмедів», золотого й срібних, починається. Трофеї вручать на урочистому закритті Берлінале.

**Підготувала
Оксана Багрій**

Вітаємо переможців!

Вітаємо всіх студентів, що прийняли участь в першому етапі Всеукраїнських студентських олімпіад 2007-2008 н.р.

З англійської мови на Україно-нідерландському факультеті економіки та менеджменту, із запропонованими завданнями найкраще справилися п'ять студентів і їх визначено переможцями:

- I. місце - *Дідух Оксана (МЕУН-11)*
- II. місце - *Мілян Антоніна (МЗЕДУН-21), Кізіма Христина (МЗЕДУН-11)*
- III. місце - *Тернюк Олеся (МЕУН-31), Шинакова Альбіна (МЕУН-31)*

з французької мови отримали відмінні результати:

- Чаплигіна Інна - 90,5 балів*
Ситничук Аліна - 89,8 балів
Мачуга Анжеліка - 89,7 балів
Стебельська Ольга - 89,5 балів
П'єх Надія - 78,7 балів

на олімпіаді з основ зовнішньоекономічної діяльності переможцями стали:

- I. місце - *Олег Рудакевич МЗЕДУН - 51*
- II. місце - *Юлія Темченко МЗЕДУН - 51*
- III. місце - *Володимир Танащук МЗЕДУН - 51*

переможці I-го етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з Інвестування:

- I. місце – *Олег Рудакевич МЗЕДУН - 51*
- II. місце – *Юлія Темченко МЗЕДУН - 51*
- III. місце – *Володимир Танащук та Алла Шашкова МЗЕДУН - 51*

Бажаємо всім подальших успіхів у навчанні та подальшій кар'єрі! Так тримати!!!

Деканат

Редакторська колегія:
Інна Думанська, dumanska_inna@yahoo.com
Оксана Багрій, oksanameun@yahoo.com

Журналісти:
Роксолана Оліярчик,
Христина Кізіма,

Дизайн і верстка:
Оксана Багрій
Інна Думанська,
Михайло Дубінський.

Адреса редакції:

Офіс 24,
Бульвар Шевченка 9,
46000 Тернопіль

Web: <http://unf.tneu.edu.ua>

Ідея проекту – Ольга Задорожна
olha_zadorozhna@yahoo.com

Афоризми

Кохання – це егоїзм удвох.

(Сталь Жермена де)

*Любов дивиться через телескоп, заздрість
через мікроскоп.*

(Шоу Генрі Віллер)

У коханні як на війні – горе переможеному.

(Саган Франсуаза)

*Закохані: двоє, котрі люблять себе за
допомогою один одного.*

(Меліхан Констянтин)

*Любов – це все. І це все, що ми знаємо про
неї.*

(ДікінсонЕмілі)

*У коханні, як і в граматиці, смисл залежить
від закінчення.*

(Ландау Григорій)

*Боротьба кохання з коханням не мени
трагічна, ніж боротьба кохання з ненавистю.*

(Котарбінський Тадеуш)

На серці не буває зморшок, а тільки шрами.

(Колетт Сідоні Габріель)

*За гроші можна купити все, крім теплоти
людського серця.*

(Емерсон Ральф Волдо)

*Кохання народжується з нічого і вмирає через
усе.*

(Карр Альфонс)

Для одних кохання – все, для інших – все таке.

(Кащеєв Євгеній)

*Без відчаю до життя немає і любові до
життя.*

(Камю Альберт)

Кохання – це клітка із пруттям зі щастя.

(Кардинале Клаудія)

У коханні безкоштовний тільки Місяць.

(Інохорська Яніна)

Кохання – це взаємне святотатство.

(Іжіковський Кароль)

*Кохання перемагає все, крім бідності і
зубного болю.*

(Вест Мей)

*Серце та розум мають лише дорадчий голос.
Ухвальний залишається за тілом.*

(Джеральді Поль)

*Якби я тебе кохав, якби ти мене кохала - як
би ми одне одного кохали.*

(Джеральді Поль)

**Підготувала
Оксана Багрій**